

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział IX Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mieczysław Potejko

Protokolant: starszy protokolant Anita Kałuża

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2015 r. w Krakowie na rozprawie

sprawę z powództwa: (...)w W.

przeciwko: M. W.

o zapłatę

I/ zasądza od pozwanej M. W. na rzecz strony powodowej (...)w W. kwotę **3.021,98 zł** (trzy tysiące dwadzieścia jeden złotych 98/100) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty **73,00 zł** od dnia 16 marca 2010 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty **73,00 zł** od dnia 16 kwietnia 2010 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty **73,00 zł** od dnia 16 maja 2010 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty **73,00 zł** od dnia 16 czerwca 2010 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty **73,00 zł** od dnia 16 lipca 2010 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty **73,00 zł** od dnia 16 sierpnia 2010 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty **73,00 zł** od dnia 16 września 2010 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty **73,00 zł** od dnia 16 października 2010 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty **73,00 zł** od dnia 16 listopada 2010 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty **73,00 zł** od dnia 16 grudnia 2010 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty **73,00 zł** od dnia 16 stycznia 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty **73,00 zł** od dnia 16 lutego 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty **73,00 zł** od dnia 16 marca 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty **73,00 zł** od dnia 16 kwietnia 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty **89,79 zł** od dnia 16 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty **89,79 zł** od dnia 16 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty **89,79 zł** od dnia 16 lutego 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty **89,79 zł** od dnia 16 marca 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty **89,79 zł** od dnia 16 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty **89,79 zł** od dnia 16 maja 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty **89,79 zł** od dnia 16 czerwca 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty **89,79 zł** od dnia 16 lipca 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty **89,79 zł** od dnia 16 sierpnia 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty **89,79 zł** od dnia 16 września 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty **397,29 zł** od dnia 16 października 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty **397,29 zł** od dnia 16 listopada 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty **307,50 zł** od dnia 16 marca 2013 r. do dnia zapłaty;

II/ zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 769,00 zł (siedemset sześćdziesiąt dziewięć złotych) tytułem kosztów postępowania.

Sygn. akt IX GC 1045/15

UZASADNIENIE

Wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 30 grudnia 2015 roku.

Powód (...)z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej M. W. kwoty .3.021,98 zł z ustawowymi odsetkami od kwot wyszczególnionych w pozwie za wskazane okresy oraz zasądzenie kosztów postępowania . Roszczenie uzasadniał tym ,że pozwana zalega z należnościami z zawartych umów licencyjnych a wezwanie do dobrowolnej zapłaty okazało się bezskuteczne

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 8 maja 2015 roku sąd uwzględnił roszczenie w całości / k-16/

Składając sprzeciw pozwana podniosła ,że ponieważ faktycznie zamieszkuje w (...) o nakazie dowiedziała się z postępowania komornika . Nie zna powodów wydania nakazu i dlatego podnosi zarzut niewłaściwości SO w Krakowie . Po ponownym doręczeniu nakazu z odpisem pozwu i załącznikami pozwana zarzuciła ,że częściowo powództwo jest przedawnione . Powołała się na orzecznictwo SA w Krakowie . Ponadto wedle jej wiedzy uregulowała wszelkie należności .. Obecnie nie prowadzi działalności gospodarczej i nie ma dostępu do dokumentów archiwalnych z jej działalności , które są w biurze rachunkowym i przedłoży je sądowi jak tylko jest to możliwe .

Sąd ustalił co następuje :

Bezsporne jest ,że:

- zgodnie z art. 17 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz.U. z 2006r. nr 90 póź. 631 ze zm.) twórcy służy wyłączne prawo do korzystania z utworu oraz rozporządzania nim na wszystkich polach eksploatacji, oraz prawo do uzyskania wynagrodzenia;

- każdy użytkownik utworów chronionych obowiązany jest uzyskać zezwolenie na ich eksploatację na odpowiednim polu eksploatacji.

- powód jest organizacją zbiorowego zarządzania prawami autorskimi w rozumieniu art. 104 ustawy i posiada zezwolenie Ministra Kultury z dnia 28 lutego 2003 r. na zbiorowe zarządzanie prawami autorskimi na polach wskazanych w tej decyzji (Obwieszczenie Ministra Kultury z dnia 13 kwietnia 2004 r. w sprawie ogłoszenia decyzji Ministra Kultury o udzieleniu i o cofnięciu zezwoleń na podjęcie działalności organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi, M.P. z 2004 r. nr 18 póź. 322).

- powód chroni prawa autorów polskich, członków (...) oraz twórców/ którzy powierzyli Stowarzyszeniu swoje utwory pod ochronę/ a także

prawa twórców zagranicznych zrzeszonych w innych organizacjach ochrony praw autorskich, na podstawie umów o wzajemnej reprezentacji.

Bezsporne jest, że pozwana zawarła dnia 16 stycznia 2010 r. z powodem umowę licencyjną nr (...), na podstawie której (§ (...)) nabyła licencję na publiczne odtwarzanie utworów pochodzących z repertuaru (...) w lokalu (...) Bowling położonym w P., przy ul. (...).

Nadto sąd ustalił, że w zamian za udzielone przez powoda zezwolenie, pozwana obowiązana była do zapłaty zryczałtowanego wynagrodzenia autorskiego w wysokości 250 zł netto miesięcznie (§ (...) umowy licencyjnej). Początkowo wynagrodzenie zostało ustalone w kwocie netto. Jednak działalność powoda, jako organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, została na mocy art. 8 ust. 2a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2004r. nr 54 póź. 535 z późn. zm.) objęta podatkiem VAT. W związku z powyższą z początkiem kwietnia 2011 r. zaszła konieczność doliczenia do kwoty ustalonej w umowie należnej stawki podatku VAT. Stawka wyniosła miesięcznie kwotę 307,50 zł brutto).

Wynagrodzenie miało być przekazywane na konto (...)u w terminie do dnia 15 następnego miesiąca (§ (...) umowy licencyjnej).

Dowód: - wydruk z (...) pozwanej;

- umowa licencyjna z dnia 16 stycznia 2010 r. nr (...),

Dalej sąd ustalił, że pozwana zawarła dnia 16 lutego 2010 r. z powodem drugą umowę licencyjną nr (...), na podstawie której (§ (...)) nabyła licencję na publiczne odtwarzanie utworów pochodzących z repertuaru (...) w Barze (...) położonym w P. przy ul. (...).

W zamian za udzielone zezwolenie, pozwana zobowiązała się do zapłaty zryczałtowanego wynagrodzenia autorskiego w wysokości 73,00 zł netto miesięcznie (§ (...) umowy licencyjnej). Przedmiotowe wynagrodzenie zostało ustalone w kwocie netto, jednak działalność powoda jak wskazano wyżej została na mocy art. 8 ust. 2a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2004r. nr 54 póź. 535 z późn. zm.) objęta podatkiem VAT. Z dniem 1 kwietnia 2011 r. zaszła konieczność doliczenia do kwoty ustalonej w umowie należnej stawki podatku VAT (tj. Pozwany winien uiszczać miesięcznie od kwietnia 2011 r. kwotę 89,79 zł brutto).

Wskazane wynagrodzenie miało być przekazywane na konto (...)u w terminie do dnia 15 następnego miesiąca (§ (...) umowy licencyjnej).

Dowód:

- wydruk z (...) dotyczący Pozwanej

- umowa licencyjna z dnia 16 lutego 2010 r. nr (...), na okoliczność jej treści, a w szczególności zobowiązań Stron,

Pozwana nie wywiązywała się ze swoich zobowiązań. Nie zapłaciła należności z tytułu udzielonej licencji za okres od 1 września 2012 r. do 31 października 2012 r. (umowa (...)). Ponadto pozwana nie zapłaciła należności powstałych za okres od 1 lutego 2010 r. do 31 marca 2011 r. oraz za okres 1 listopada 2011 r. do 31 października 2012 r. (umowa (...)).

Powód wezwał pozwaną do dobrowolnej zapłaty co okazało się bezskuteczne Dowód: - wezwanie do zapłaty z dnia 3 grudnia 2014 r. wraz z dowodem nadania.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o znajdujące się w aktach sprawy dokumenty, których treść i forma nie budzą wątpliwości Sądu odnośnie ich wartości dowodowej. W ocenie Sądu brak jest bowiem podstaw, aby kwestionować prawdziwość ww. dokumentów, jak również niezgodność ich treści z rzeczywistym stanem rzeczy. Także strony nie kwestionowały autentyczności jak i treści powyższych dowodów. Są nimi umowy stron.

Wszystkie powyższe okoliczności zostały zdaniem sądu przyznane przez pozwaną . Strona pozwana skutecznie nie zakwestionowała twierdzeń powoda i przywołanych na tą okoliczność dowodów Nie zakwestionowała skutecznie zakresu zawartych umów jak też wynikających z jej niewykonania należności na rzecz powoda. Generalnie o nich się nie wypowiedział. Zgodnie z art. 230 kpc gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd, mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane . Przepis art. 230 kpc wiąże się z obowiązkiem pozwanego wdania się w spór (art. 221 kpc) i złożenia oświadczenia co do twierdzeń strony przeciwnej, dotyczących okoliczności faktycznych (art. 210 § 2 kpc).Pozwana tego zaniechała . Pozwana twierdziła ,ze należności zapłaciła .Zdaniem sądu twierdzenie to nie jest dowodem .

Zgodnie z art. 232 k.p.c. strony są zobowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Przepis ten daje wyraz jednej z elementarnych zasad procesu cywilnego, jaką jest zasada kontrydiktoryjności. Wyjątkowo, sąd może poczynić odstępstwo od tej zasady, dopuszczając z urzędu dowód niewskazany przez stronę (art. 232 zd. 2 k.p.c.). Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 lutego 2006 r. (sygn. akt. V CSK 129/05), cytowany powyżej przepis dotyczy ciężaru dowodu w znaczeniu formalnym - ustalając regułę, kto w procesie obowiązany jest przedstawiać dowody.Kwestia ciężaru dowodu w znaczeniu materialnym, dla ustalenia kto poniesie skutki nieudowodnienia faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy uregulowana została w art. 6 kc zgodnie z którym ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Konsekwencją współlistnienia przytoczonych powyżej przepisów regulujących ciężar dowodu (onus probandi) jest zasada, że ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla sprawy spoczywa na stronie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 1996 r., sygn. I CKU 45/96). Zwolnienie strony od obowiązku przedstawienia dowodów na poparcie twierdzeń z których wywodzi skutki prawne możliwe jest jedynie na podstawie przepisów szczególnych, wskazać tu można np. art. 11 k.p.c. - art. 228 k.p.c. - zgodnie z którym fakty notoryjne oraz fakty znane sądowi z urzędu nie wymagają dowodu, a także art. 229 k.p.c., zgodnie z którym nie wymagają dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną (zob. szerzej; T. Ereciński [w;] „Kodeks postępowania cywilnego, Komentarz, Tom I", Warszawa 2009 r., s. 675.) W przedmiotowym postępowaniu nie zachodzi żadna z przytoczonych wyżej przesłanek zwolnienia strony pozwanej od wskazania dowodów na poparcie swych twierdzeń.

Co do zarzutu przedawnienia to sad uznał ,że nie zasługuje on na uwzględnienie. Sąd odwołuje się do wyroku SA w Krakowie z dnia 16 października 2015 roku sygn.akt IACa 893/15.Sąd w pełni akceptuje stanowisko sądu , które sprowadzało się do tezy ,że „Roszczenie strony powodowej nie jest bowiem ani roszczeniem okresowym, ani nie wynika z prowadzonej przez nią działalności gospodarczej. Dla przyjęcia trzyletniego okresu przedawnienia roszczenia konieczne jest powiązanie roszczenia z działalnością gospodarczą prowadzoną przez wierzyciela. Roszczenia licencyjne nie są związane z działalnością gospodarczą, są to bowiem roszczenia twórców, którzy stronie powodowej jako organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi powierzyli ochronę swoich praw. Roszczenia te nie są roszczeniami samego (...). Również na gruncie orzecznictwa Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, że roszczenie organizacji zbiorowego zarządzania nie mają charakteru roszczeń gospodarczych. Organizacja zbiorowego zarządzania może prowadzić dwa rodzaje działalności, a to statutową i gospodarczą. W zakresie w jakim prowadzi działalność gospodarczą może być uznana za przedsiębiorcę. Jednakże sprawy dotyczące ochrony praw majątkowych

twórców nie są sprawami gospodarczymi w rozumieniu art. 479 ⁽¹⁾ kpc (tak np. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 2011 roku III CSK 30/11). W sprawach o zapłatę należności z umów licencyjnych strona powodowa reprezentuje prawa twórców, którzy powierzyli jej zarząd tymi prawami. Roszczenia te nie są więc związane z działalnością gospodarczą strony powodowej, a znajduje do nich zastosowanie 10 - cio letni termin przedawnienia. Roszczenia z umowy licencyjnej nie mają też charakteru roszczeń okresowych”.

Reasumując sąd powództwo uwzględnił w całości i zasądził od pozwanej na rzecz powoda należności określone pozwem .

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 98 par.1i 3 kpc zgodnie z którymi strona przegrywająca sprawę zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu), a także, iż do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach.. Na koszty procesu złożyły się koszty opłaty od pozwu ; oraz koszty zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową za pełnomocnictwo – 17,00 złotych. Niewątpliwie do kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia praw i celowej obrony strony reprezentowanej przez radcę prawnego podlega zaliczeniu wydatek poniesiony przez nią w związku z koniecznością uiszczenia opłaty skarbowej od dokumentu stwierdzającego ustanowienie pełnomocnika (vide: uchwała SN z dnia 12 marca 2003 roku, sygn. III CZP 2/03, opubl: OSNC rok 2003, Nr 12, poz. 161), a skoro w przedmiotowym postępowaniu strona powodowa takowy wydatek poniosła, to Sąd uwzględnił także tę kwotę, przy obliczaniu kosztów postępowania .